

[Henning Nielsen]

Landbrugsministeren er altså indstillet på, at vi må have en samlet lovgivning på området. Men jeg er noget bekymret for, at det skal udsættes, til vi får en ny dyreværnslov. Nu ved jeg godt, at det ikke er landbrugsministerens område, men hvornår kommer den nye dyreværnslov? Bliver den overhovedet behandlet i denne samling? Det ved vi jo ikke rigtig noget om.

Jeg må da også indrømme, at jeg var lidt bekymret, da jeg sidste fredag i dagspressen læste efter et møde, der havde været i Markedsudvalget, at justitsministeren udtalte, at Danmark ville modsætte sig en eventuel EF-forordning, der skulle forbedre forholdene – det var grise, det drejede sig om. Det lover sådan set ikke så godt, hvis det ellers er regeringens politik og holdning, når det drejer sig om dyr og velfærd.

Derfor vil jeg da gerne bede om, at dette beslutningsforslag får en ordinær behandling i Landbrugsudvalget, og det har jeg også forstået på flere af ordførerne at de var indstillet på.

Jeg vil også nok sige – og det var hr. Sønderby også inde på – at vel vidste vi ikke så meget, da vi i sin tid – i 1987 var det – første gang diskuterede et forslag på området her, nemlig om hjortefarmene. Men jeg mener, at vi har meget erfaring på området med alle de spørgsmål, der har været rejst, med alle de konsekvenser, vi har set, med de samråd, vi har haft med ministeren. Jeg tror, jeg har vel ikke en halv meter efterhånden, men i hvert fald masser af materiale, der rummer beviser og også kan give vores opskrift på, hvordan en sådan lovgivning om hjortefarme skulle være.

Fremskridtspartiets ordfører spurgte, om der var nogen af os, der havde husdyr, om vi kendte noget som helst til det, vi snakker om, om der ikke var tale om uvidenhed. Jeg ved ikke, hvad man skal sige; hvis vi politikere altid selv skulle have en eller anden genstand af det, der bliver forhandlet om herinde; jamen så kunne vi jo overhovedet ikke optræde som politikere.

Vi har – som fru Inger Harms også fortalte – været ude at se både hjortefarme, harefarme osv., vi har været på Foulum Forsøgsstation bl.a. Jeg tror også, jeg må sige, at de fleste af os har set, hvordan hjortefarmene er blevet placeret ude omkring i naturen, hvor det har været en stor belastning for naturen, hvor det er en stor belastning for dyrene, hvis man eksempelvis placerer disse hjortefarme ud mod en offentligt vej. Det har vi eksempler på i den egn,

hvor jeg kommer fra, og hvor man ser dyrene stå og krøge sig inde på et alt for lille område, hvor der hverken er læ, skyggemuligheder eller andet, som disse dyr normalt har, når de lever i det fri.

Vi indrømmer selvfølgelig helt klart, at sådan er forholdene ikke på alle hjortefarme, helt sikkert, der er da masser af mennesker, som lægger stor vægt på dyrenes velfærd. Men der er i hvert tilfælde ikke noget i loven, der siger, at det behøver man at gøre.

Angående harefarme har vi jo, som det også har været oplyst heroppefra, ikke nogen lovgivning. Vi ved, at der måske dagligt skyder harefarme op, vi har ca. 300 stykker, tror jeg. Vi ved også, at Danmarks Hareavlerforening selv har udformet etiske regler for burstørrelser osv. Danmarks Hareavlerforening mener ikke, der er nogen dyreværnsproblemer med disse harer i bur, men de forventer dog alligevel, at der bliver lavet nogle regler på området.

Landbrugsudvalget har fået henvendelse fra Det Grønne Kontaktudvalg og fra Jægerens Fællesudvalg, de repræsenterer vel over 500 medlemmer. Foreningerne, bl.a. Danmarks Naturfredningsforening og Foreningen til Dyrenes Beskyttelse, har i en fælles henvendelse til os sagt, at vi må have forbud mod harefarme. Det har man gjort, fordi man ikke finder, det er dyreværnsmæssigt forsvarligt at holde harer som husdyr, at der er problemer, når disse kunstigt opdrættede dyr udsættes. De vil ikke kunne klare omstillingen osv.

Man gør også opmærksom på, hvilken uvis skæbne disse harer går i møde, når de eksporteres f.eks. til lande som Frankrig, der bruger jagtformer, som vi for længst har forbudt her i landet.

Jeg kan godt sige, at Socialdemokratiet accepterer ikke, at man måske bruger argumentet, at der er fremtid i hareavl, der er gode penge i det osv., hvis det ikke kan gøres på en dyreværnsmæssigt forsvarligt måde.

Socialdemokratiet accepterer heller ikke, at Danmark eksporterer levende harer – og for den sags skyld heller ikke hjorte – til lande, der bruger jagtformer eller andre former for sport, hvor dyr udsættes for at blive sønderflænget af hunde til fornøjelse for mennesker. Jeg vil gerne i den forbindelse opfordre den danske regering til at tage initiativ til et forbud mod hareforfølgelse og parforcejagt i hele EF-området.